

ham og andre borgere til at gøre det på den mest praktiske måde gennem fælles anlæg.

Endelig skal det nævnes, at lovforslaget berører *en række almene interesser* som sundhedsvæsen, vandforsyning, hensigtsmæssig byudvikling og beskyttelse af vigtige dele af naturen.

Ved lovforslagets fremsættelse fremkom *landbrugsministeren* med en indgående redegørelse om baggrunden for ønsket om en modernisering af vandløbsloven. Ministeren omtalte, at vandproblemerne er taget op til behandling i forskellige internationale organisationer såsom FN (WHO og UNESCO), Europarådet og ECE, og drog herunder sammenligninger mellem den danske vandløbslov og en række synspunkter, som en ekspertgruppe under ECE har opstillet, og som ECE har anbefalet som principskitse over for regeringerne i de tilsluttede lande. Om forholdene her i landet udtalte ministeren bl. a. følgende:

„Om „vandpolitikens“ mål — at formindske de eksisterende forureninger og at undgå nye skadelige forureninger — kan der næppe herske tvivl.

Den opgave, der nu skal tages op, er at udforme vandløbslovens regler således, at der skabes et bedre apparat til at beskytte overfladevand mod forurening. Det er en langsigtet opgave.

Jeg håber, at der kan opnås tilslutning her i tinget og i befolkningen til, at der skal gøres en indsats nu og fremover for at beskytte vandløb, søer og strande mod forurening med spildevand, således at disse vigtige dele af vore omgivelser kan bevares som et fælles gode og afleveres i anstændig stand til vore efterkommere.

Som det fremgår af indledningen til den betænkning, der er afgivet af spildevandskommissionen af 1957, og som blev forelagt tingets medlemmer i oktober 1966, er også her i Danmark bekymringerne vedrørende den stigende forurening af vore vandløb og strande snart af gammel dato. Sundhedsstyrelsen har således allerede i medicinalberetningen for 1932 gjort opmærksom på sagen, der også var fremdraget under lovgivningsarbejdet i 1930'erne.

Ved gennemførelsen af vandløbsloven af 1949 næredes der — også her i tinget — forventning om, at de nye regler ville medføre en bedring.

Man måtte allerede omkring midten af 1950'erne erkende, at forventningen ikke blev opfyldt fuldt ud.

Spildevandskommissionen har gjort rede for forskellige årsager, der kan forklare, hvorfor denne på mange punkter moderne lov har vist sig ufyldstgørende, især med hensyn til forureningskontrollens organisation.

Medens spildevandskommissionen arbejdede, blev forureningsproblemet draget frem her i tinget i forbindelse med behandlingen af tillægget af 3. maj 1963 til vandløbsloven.

Det bør også nævnes, at Akademiet for de tekniske Videnskaber